

Sygn. akt VI GC 1767/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2 964 złotych (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt cztery złote) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 04 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 52,76 złotych (pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1767/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 stycznia 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 2 964 złotych wraz z odsetkami ustawowymi i odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 04 marca 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany zawarł z powodem jako ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia (...) na okres od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2016 roku ze składką w wysokości 2 964 złotych, która jednakże, mimo wezwania do zapłaty, nie została uiszczona.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 09 czerwca 2017 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 85335/17 w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, pozwany Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że nie posiada wobec powoda zobowiązania do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem.

W piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 02 stycznia 2018 roku” pozwany zaprzeczył, ażeby strony łączyła umowa ubezpieczenia i by doręczono mu ostateczne wezwanie do zapłaty, a także, ażeby złożony przez powoda dokument prywatny był polisą albo umową.

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 14 marca 2018 roku zakwestionował nadto umocowanie osób, które w imieniu powoda podpisały przedmiotowy dokument.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. został wpisany w dniu 16 stycznia 2003 roku pod numerem (...) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Członkiem zarządu tego podmiotu jest między innymi W. P. umocowany do samodzielnego reprezentowania spółki.

niesporne

Dnia 17 lutego 2015 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. reprezentowaną przez W. S. zewidencjonowanego pod numer (...) w rejestrze agentów ubezpieczeniowych prowadzonym przez Komisję Nadzoru Finansowego, umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dotyczącą pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Ustalono, że ochrona ubezpieczeniowa będzie obowiązywała w okresie od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2016 roku, za zapłatą składki w kwocie 2 964 złotych.

Potwierdzeniem zawartej umowy miała być polisa o numerze (...).

oświadczenie do polisy ubezpieczeń komunikacyjnych numer (...) – k. 45 akt

Pismem z dnia 08 kwietnia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwał Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 3 109,17 złotych obejmującej należność główną w kwocie 2 964 złotych tytułem świadczenia wynikającego z umowy ubezpieczenia numer (...) oraz odsetki ustawowe w kwocie 145,17 złotych.

pismo – k. 18 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Sąd nie oparł się natomiast na przedłożonej przez powoda polisie ubezpieczeń komunikacyjnych, pismo to stanowiąc niepodpisany przez żadną ze stron wydruk z systemu powoda, nie mogło być uznane za dokument w rozumieniu przepisów k.p.c.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 marca 2018 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o oddalenie wniosku dowodowego powoda zawartego w piśmie z datą w nagłówku „dnia 29 grudnia 2017 roku” (k. 44-45 akt), uznając, że wniosek tego nie sposób uznać za spóźniony, skoro stanowił on odpowiedź na zarzuty podniesione przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, tym bardziej, że uwzględnienie tego wniosku (dowód z dokumentu) w żaden sposób nie prowadziło do przedłużenia postępowania.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 2 964 złotych wraz z odsetkami i kosztami procesu tytułem zapłaty należnej powodowi składki w związku z łączącą strony umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podnosił, że nie posiada wobec powoda zobowiązania do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem, zaprzeczając, ażeby strony łączyła umowa ubezpieczenia i by doręczono mu ostateczne wezwanie do zapłaty, a także, ażeby złożony przez powoda dokument prywatny był polisą albo umową, kwestionując również umocowanie osób, które działały w imieniu powoda.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Umowa ubezpieczenia jest zatem umową dwustronnie zobowiązującą – ubezpieczający jest obowiązany uiścić umówioną składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową, przy czym o ile świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, o tyle świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego. (G. Bieniek, H. Ciepła, S. Dmowski, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, tom 2, wydanie 6, LexisNexis, Warszawa 2006, s. 548).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku (sygn. akt II PR 313/69) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązkowi, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416). Natomiast zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

Wobec treści podniesionych przez pozwanego zarzutów rolą Sądu było ustalenie, czy strony zawarły przedmiotową umowę ubezpieczenia (czemu pozwany zaprzeczał podnosząc, że przedłożony dokument – oświadczenie do polisy – nie jest ani polisą ani umową), a w dalszej kolejności – także, czy zawarcie tej umowy było skuteczne – pozwany podnosił brak umocowania osób działających w imieniu powoda przy podpisywaniu tego dokumentu.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie pozwala ustalenie, że strony łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2016 roku, której to umowie towarzyszyło zobowiązanie ubezpieczonego (pozwanego) do zapłaty składki ustalonej w wysokości 2 964 złotych.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż czym innym jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, a czym innym potwierdzająca ją polisa. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dochodzi do skutku solo consensu – poprzez zgodne oświadczenie stron umowy i do jej zawarcia nie jest wymagana forma pisemna, czy inna forma szczególna. Natomiast polisa, o jakiej mowa w art. 809 k.c., stanowi jedynie zewnętrzny nośnik potwierdzający treść zawartej umowy. Podkreślić przy tym należy, iż polisa nie warunkuje ważności zawarcia umowy ubezpieczenia (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 04 kwietnia 2013 roku, sygn. akt VI ACa 1324/12).

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie powód zdołał udowodnić, że strony połączył ważny węzeł obligacyjny nakładający na każdą z nich obowiązek spełnienia określonych świadczeń – na powoda świadczenie ochrony ubezpieczeniowej związanej z odpowiedzialnością cywilną za szkody wyrządzone ruchem pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2016 roku, na pozwanego zaś

– świadczenie zapłaty kwoty 2 964 złotych tytułem wynagrodzenia za przedmiotową ochronę. Powód wykazał więc, że obie strony wymieniły oświadczenia woli obejmujące ofertę zawarcia umowy ze strony powoda i oświadczenie woli o przyjęciu tej oferty przez pozwanego. W tym zakresie powód przedłożył bowiem dokument w postaci oświadczenia do polisy ubezpieczeń komunikacyjnych numer (...) zawierający wszystkie elementy przedmiotowo istotne składające się na treść umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Ustalono w nim zarówno świadczenie powoda (ryzyko związane z odpowiedzialnością cywilną wynikającą z ruchu pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2016 roku), jak i świadczenie pozwanego w postaci zapłaty składki w kwocie 2 964 złotych (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VI ACa 1114/13, Legalis).

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że pozwany nie kwestionował znajdującego się na tym dokumencie – oświadczenia do polisy ubezpieczeń komunikacyjnych numer (...) – podpisu pozwanego pod pieczęcią firmową pozwanego ani umocowania osoby, która w imieniu pozwanego na tym dokumencie podpisała się (nazwiskiem P.), ani też ewentualnie nie uchylił się od skutków prawnych tego oświadczenia. Pozwany zakwestionował natomiast umocowanie osoby, która dokument ten podpisała w imieniu powoda, tj. umocowanie W. S..

Mając na uwadze, że zarzut ten został zgłoszony przez pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 14 marca 2018 roku, zarzut ten, Sąd uznał po myśli art. 217 k.p.c. za spóźniony, jako, że pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że nie zgłosił go w czasie właściwym bez swojej winy lub że jego uwzględnienie nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności nakazujące Sądowi jego uznanie na tym etapie postępowania. Sąd miał przy tym na uwadze, że w toku całego procesu, także po doręczeniu pozwanemu odpisu przedmiotowego dokumentu (jak wynika z z.p.o. – w dniu 30 stycznia 2018 roku), pozwany, choć podnosił w późniejszych pismach dodatkowe zarzuty, nie kwestionował uprawnień osób, które podpisały zawarte w tym dokumencie oświadczenia. W tej sytuacji w ocenie Sądu podniesienie przedmiotowego zarzutu na tym etapie postępowania uznać należy za spóźnione, tym bardziej, że pozwany, jak wskazano powyżej, nie wykazał w żaden sposób, że nie zgłosił tego zarzutu w czasie właściwym bez swojej winy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności, albo że jego uwzględnienie nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy – w tym przypadku zaś w ocenie Sądu uznanie tych twierdzeń za niespóźnione rodziłoby konieczność umożliwienia drugiej stronie odniesienie się do tego zarzutu (gdyż np. niedołączenie pełnomocnictw do akt sprawy nie oznacza bowiem ich braku), a to prowadziłoby do przedłużenia postępowania.

Niezależnie jednakże od uznania tego zarzutu za spóźniony, Sąd wskazuje, że zgodnie z treścią art. 103 § 1 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Skoro więc umowa ubezpieczenia nie wymaga dla swojej ważności zachowania szczególnej formy, formy takiej nie wymaga również potwierdzenie tej umowy, a więc mogło być ono również dokonane poprzez czynności konkludentne takie jak np. wytoczenie powództwa w oparciu o tę umowę, co też w niniejszej sprawie miało miejsce.

Mając na względzie powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wykazał po myśli art. 6 k.c., że doszło między stronami do zawarcia umowy ubezpieczenia o treści wynikającej z przedłożonego dokumentu – oświadczenia do polisy ubezpieczeń komunikacyjnych numer (...), tj. umowy ubezpieczenia, na podstawie której powód w okresie od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 02 lutego 2015 roku świadczył na rzecz pozwanego ochronę ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej związanej z pojazdem marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w zamian za co pozwany zobowiązany był do uiszczenia wynagrodzenia w postaci składki we wskazanej w tym dokumencie wysokości. Pozwany natomiast nieskutecznie zakwestionował wiarygodność i moc dowodową tego dokumentu, jak też nie wykazał w żaden sposób, że wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku jej uiszczenia.

Nadto, odnośnie podniesionego przez pozwanego zarzutu nieotrzymania wezwania do zapłaty należności, to wskazać należy, że istotnie powód nie przedłożył dowodu doręczenia pozwanemu takiego wezwania, aczkolwiek pozostaje to bez jakiegokolwiek wpływu na sam obowiązek zapłaty składki i termin jej płatności. Zgodnie bowiem z treścią

art. 813 § 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia – w ciągu czternastu dni od jego doręczenia. Jednocześnie ciężar udowodnienia, że termin wymagalności został wydłużony poprzez przyjęcie okresu 14 dni od przyjęcia dokumentu obciąża stronę, która z tej okoliczności wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne, czyli w niniejszej sprawie pozwanego. Pozwany w tym zakresie nie złożył żadnych dowodów ani nie formułował żadnych twierdzeń, dlatego przyjęć należało, że roszczenie powoda stało się wymagalne z datą zawarcia umowy, tj. z dniem 17 lutego 2015 roku i w tym dniu składka powinna zostać zapłacona. W związku z tym, że powód żądał odsetek ustawowych liczonych od późniejszego terminu, tj. od dnia 04 marca 2015 roku, jego roszczenie w tym zakresie było zasadne.

W świetle powyższego Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o treść art. 805 k.c. w zw. z art. 813 § 2 k.c. w zw. z art. 481 k.c. i art. 4 art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego jako strony przegrywającej sprawę na rzecz powoda zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 52,76 złotych, w tym kwotę 38 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 14,76 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa potwierdzonego notarialnie dla pełnomocnika powoda będącego jego pracownikiem (k. 22 akt).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 kwietnia 2018 roku